

τίθεται τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου σημεῖα; Ἀνκτρέχοντες εἰς τὸν γεωγραφικὸν χάρτην (x), βλέπομεν ὅτι ἀπέναντι τῶν νήσων Τσελλεβίνων ὑπάρχει ἀκρωτήριον Κάβο Σκυλί τό γε νῦν καλούμενον. Πλὴν τοῦ ἀκρωτηρίου τούτου καίτοι δυτικοαρκτικῶς, εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς περίπου μιλίου ἀπὸ τῶν Τσελλεβίνων, καὶ ἕτερον ἀκρωτήριον Κάβο Σπαθί λεγόμενον. Πέραν ὁμοῦ τοῦ Κάβο Σπαθί οὐδὲν ἄλλο ἀκρωτήριον σημειοῦται ὑπὸ τῶν γεωγράφων ἐπὶ τῆς ἀνατολικοβορείου παραλίας τῆς Τροϊζηνίης μέχρι τοῦ Πόρου, διότι ὑπάρχουσι μὲν ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐξουχί τινες, ἥτοι γλῶσσαι, ἀλλ' ἐλάχιστα, μήτε τοὺς ἀνέμους μήτε τοὺς πλωιζομένους ἐπηρεάζουσαι· διὸ καὶ οὐδεμίαν ἀκρωτηρίου ὀνομασίαν διετήρησαν. Ὅθεν ἀμφιβολία δύναται μόνον νὰ γεννηθῇ, ἂν ἄρα Σκυλλαίου ἦναι τὸ Κάβο

μετὰ τὸ Κάβο Σκυλί κατερχόμενός τις ἀνατολικῶς
πρὸς τὴν παραλίαν τῆς Πελοποννήσου μέχρι τοῦ στε-
νοῦ τοῦ Δοκοῦ, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κεῖται ἡ ἀρχαία Ἑρ-
μιόνη, οὐδαμοῦ ἀπαντᾷ ἄκραν καὶ μετ' αὐτὴν τρεῖς
νήστους (Ἀλιοῦσαν, Πιτυοῦσαν καὶ Ἀριστεράς). Ἀλλὰ
καὶ ἂν ὑποθέσωμεν, ὅτι Σκυλλαίου ἄκρα εἶναι τὸ Κά-
βο Σπαθί, ὡς ἀναγκάζεται νὰ σημειώσῃ αὐτὴν ὁ Κεῖ-
περτ (α), πάλιν τὸ κείμενον δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὰ
πράγματα· διότι μετὰ τὸ Κάβο Σπαθί κεῖται μὲν ἀ-
νατολικομεσημβρινῶς τὸ Κάβο Σκυλί, ὅπερ ἡδύνατο
ὡς ἄκρα Βουκέφαλα νὰ ὑποληφθῇ, ἀλλ' αἱ Τσελ-
λεδίνιαι συνέχονται οὕτως εἰπεῖν μετὰ τοῦ Κάβο
Σκυλί, μὴ χωρούσης ἐνταῦθα τῆς ἀπόστασιν τινὰ
ἐμφανιούσης περικοπῆς «καὶ μετὰ τὴν ἄκραν νῆσοι»
ἀπὸ δὲ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ Κάβο Σκυλί

Σκυλί· ἡ τὸ Κάβο Σπαθί, εἰ καὶ ἡ σωζομένη κατὰ συγ-
κοπὴν ἀρχαία ὀνομασία συνήγορεῖ ὑπὲρ τοῦ Κάβο Σκυ-
λί. Τὸ κατ' ἐμὲ, ἀσπάζομαι τὴν γνώμην τῶν συν-
τακτῶν τοῦ θαυμασίου ὑδρογραφικοῦ χάρτου τῆς
Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, οἵτινες καλοῦσι Σκυλλαίου
ἄκραν ἤπασαν τὴν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἀκρωτηρίου μέχρι
τοῦ ἑτέρου ἐν εἶδει χαίνοντος στόματος ἀκτὴν, εἰς
ἣν καταλήγουσι προσφυῶς καὶ τὰ ὑπερθεὶς κείμενα
βουνίδια. Ἐν τούτοις καὶ ἂν ἐκλάβωμεν πᾶσαν τὴν
κολποειδῆ ταύτην ἀκτὴν ὥς ἀποτελοῦσαν τὴν ἄ-
κραν Σκυλλαίου, δὲν ἐξηγεῖται τοῦ Πausανίου τὸ
κείμενον κατὰ τὴν προμνημονευθεῖσαν ἔννοιαν, διότι

(α) Παρατίθεται πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἀναγνώστου γεωγραφικὸς πῖναξ, ληφθεὶς ἐκ τοῦ χάρτου τοῦ κ. Κουρτίου, εἰς ὃν ἐτέθησαν αἱ νεώτεραι ἀνεκκοφαὶ καὶ ἐσημασιώθησαν καὶ αὐτὰ τὰ ἐλάχιστα νη-
σίδρια, ὅτινα μόνον εἰς τοὺς μεγάλους ὁδρογραφικοὺς πίνακας
περιέχονται.

καὶ τῶν Τσελλεβδίνων παραπλέων τις τὴν παραλίαν
οὐδαμοῦ εὕρισκει μέχρι τοῦ στενοῦ τοῦ Δοκοῦ, ὡς
προεῖρηται, τρεῖς συμπαρακειμένους ἡ ἀΐας λόγου
νήσους. Διὸ καὶ ἀμνηχνῶν ὁ Κεῖπερτ νῆ ἐφαρμόσθη
κατὰ γράμμα τὸ κείμενον, ἔθεσε τὴν μὲν ἄκραν
Βουκέφπλα εἰς μικράν τινα γλῶσσαν πρὸ τοῦ νησι-
δίου νῦν Σουπέζα, τὰς δὲ νήσους Ἀλιούσσαν, Πιτυ-
οῦσσαν καὶ Ἀριστεράς εἰς τὰς πρὸς τὰ δυτικοθόρεια
αὐτῆς (ἐναντίον τοῦ γράμματος τοῦ Παυσανίου) κει-
μένους Τσελλεβδίνας, τὴν δὲ ἄκραν Κωλυεργίαν εἰς τὸ
ἀνατολικώτερον ἀκρωτήριο τῆς νήσου Ὑδρας, τὰ
δὲ Τρίκρανα εἰς τὴν ἀνατολικομεσημβρινήν νήσον
Τρίκερι, τὸ δὲ ὄρος Βούπορθμον εἰς τὸ φυσικῶς μὲν
ἀρμάζον ὄρεινόν ἀκρωτήριο τῆς Πελοποννήσου, τὸ
ἀποτελοῦν μετὰ τοῦ Δοκοῦ τὸν πορθμὸν ἔτοι τὸ

(α) Topographisch historischer Atlas von Hellas, von H. Kiepert, Berlin, 1846.